

Arrest

nr. 67 035 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 31 maart 2011, verklaart er zich op 1 april 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 17 juni 2011, verstuurd op 20 juni 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u Albanees en woonde u in Rahovic, Preshevë. U hebt de Servische nationaliteit. U hebt sinds 2006, toen u op de middelbare school zat, een relatie met K. L. Jullie hielden jullie relatie gedurende drie jaar geheim. In de zomer van 2009 besloot u om de hand van uw vriendin te vragen aan haar familie. U stapte hiervoor in de buurt van de school in de auto met haar beide broers F. en J. Daar besprak u de relatie en het feit dat u met haar wilde trouwen. Ze keurden uw relatie niet goed en wilden niet dat jullie zouden trouwen. Enkele dagen nadien werd u geslagen door de twee broers van

uw vrouw. Ze zeiden dat u uw vriendin niet meer mocht ontmoeten en dat ze u zouden vermoorden indien u dat wel zou doen. U weet niet waarom uw schoonfamilie tegen jullie relatie was maar verbrak uw relatie niet. U ging nog verschillende keren om de hand van uw vriendin vragen. Uiteindelijk kreeg u drie tot vier maanden voor uw eerste vertrek naar België een definitief antwoord op de vraag naar de hand van uw vriendin. U mocht niet met haar trouwen. U besprak dit met uw schoonvader en F. op café in de stad, omdat u enkel op publieke plaatsen met hen wou afspreken. U zei hen toen dat wanneer zij u geen toestemming zouden geven, u met uw vriendin zou vluchten. Zij zeiden dat zij jullie in dat geval allebei zouden vermoorden. Na dit voorval sloegen beide broers u nog bij twee gelegenheden. Jullie huwden op 4 februari 2010. Enkele dagen later ging u uw vrouw bij haar thuis ophalen en verlieten jullie Servië nog diezelfde dag. Op 13 februari 2010 kwam u aan in België, waar u en uw vrouw op 16 februari 2010 asiel aanvroegen te Brussel. Omdat u geen onderdak kreeg, keerde u op 11 maart terug naar Servië. Daar bleef u, samen met uw vrouw, twee dagen vooraleer u vertrok naar Kosovo. U verbleef er, tot kort voor uw tweede vertrek naar België, in Fushë Kosovë. U kende daar geen problemen, behalve het feit dat u geen vast arbeidscontract kreeg en dat u het financieel moeilijk had. Uw schoonfamilie was niet op de hoogte van uw aanwezigheid in Kosovo. Ze hadden van de zus van uw vrouw, Z., die in België woont, gehoord dat jullie in België waren. Ze wisten niet dat jullie teruggekeerd waren. Twee à drie dagen voor uw vertrek naar België verliet u Kosovo en ging u naar Servië. Daar verbleef u, samen met uw vrouw, twee tot drie dagen vooraleer het land opnieuw te verlaten op 15 maart 2011. Onderweg van Servië naar België verbleef u, samen met uw vrouw, twee weken in Duitsland. U vroeg er geen asiel aan, maar vroeg wel aan verre neven van u om een verblijf te regelen. Toen zij hier niet in slaagden reisde u door naar België, waar u aankwam op 31 maart 2011 en op 1 april 2011, samen met uw vrouw, uw tweede asielaanvraag indiende. U vreest bij terugkeer naar Servië te worden gedood door uw schoonfamilie. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw rijbewijs, uitgereikt op 20 april 2010; uw identiteitskaart, uitgereikt op 7 juli 2006; de identiteitskaart van uw vrouw, uitgereikt op 4 juli 2007; uw paspoort, uitgereikt op 13 januari 2010; het paspoort van uw vrouw, uitgereikt op 29 januari 2010 en uw huwelijksakte, uitgereikt op 4 februari 2010."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker heeft de essentiële feiten uit zijn relaas niet aannemelijk gemaakt. Er zijn immers een aantal ernstige tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote;
- verzoeker heeft vrijwillig afstand gedaan van zijn eerste asielaanvraag in België en is met behulp van de Dienst Vreemdelingenzaken teruggekeerd naar Servië. Zijn verklaring, dat hij in België geen onderdak kreeg en dat hij onmiddellijk doorreisde naar Kosovo, biedt geen aanvaardbare uitleg hiervoor. Indien hij werkelijk voor zijn leven zou vrezen, komt het niet aannemelijk over dat hij, omwille van een tijdelijk gebrek aan opvang in België, zou afzien van de mogelijkheid op internationale bescherming;
- er zijn twijfels over verzoekers bewering dat hij na zijn vrijwillige terugkeer slechts twee dagen, en dan nog in het geheim, in Servië verbleef en dan naar Kosovo vertrok.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op een schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekers voeren eveneens aan dat een klaarblijkelijke beoordelingsfout werd gemaakt.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoeker de essentiële feiten uit zijn relaas niet aannemelijk maakt omdat er een aantal ernstige tegenstrijdigheden zijn tussen zijn opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote. De commissaris-generaal heeft meer bepaald de volgende tegenstrijdigheden

vastgesteld: "Zo verklaarde u dat u telkens persoonlijk en op publieke plaatsen met de schoonfamilie van uw vrouw afspraak om de relatie en het huwelijk te bespreken. De eerste keer zou u in de auto zijn gestapt van haar twee broers F. en J. om dit alles te bespreken (gehoor CGVS p. 11). De laatste keer zou u nog met uw schoonfamilie hebben afgesproken op café om de hand van uw vriendin te vragen (gehoor CGVS p. 10). Ook de andere keren sprak u om veiligheidsredenen telkens met uw schoonfamilie af op publieke plaatsen (gehoor CGVS p. 15). Van al deze ontmoetingen is uw vrouw volgens u op de hoogte, u vertelde er haar over en u kan zelfs exact zeggen hoe uw echtgenote woordelijk door haar familie is op de hoogte gebracht van uw laatste aanzoek (gehoor CGVS, p. 11, 12, 15). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat u nooit persoonlijk om haar hand ging vragen maar dat u telkens een bemiddelaar naar haar ouderlijk huis stuurde om te vragen of u met haar mocht trouwen (gehoor 10/11810B CGVS, p. 9, 10). (...) Een tweede tegenstrijdigheid situeert zich in uw verklaringen over jullie vertrek. U verklaarde dat u uw vrouw bij haar thuis ging ophalen en dat jullie daarna onmiddellijk voor het eerst naar België vertrokken (gehoor CGVS, p.11). Uw vrouw verklaarde echter dat zij van huis is weggelopen en u onderweg ontmoette, dat jullie daarna bij u thuis gingen en dat jullie slechts de volgende dag naar België zijn vertrokken (gehoor 10/11810B CGVS, p.11-12). Bij confrontatie wist uw vrouw niet wat ze moest zeggen (gehoor 10/11810B CGVS, p.13). Een derde tegenstrijdigheid betreft de reden waarom u uiteindelijk ook uit Kosovo vluchtte. U verklaarde dat, hoewel u zich in Kosovo niet echt veilig voelde, uw schoonfamilie niet wist dat u in Kosovo was omdat ze van de zus van uw vrouw gehoord hadden dat jullie in België waren en er niet van op de hoogte waren dat jullie teruggekeerd waren naar Kosovo (gehoor CGVS, p.14). Uw vrouw verklaarde echter dat haar familie wel wist dat jullie in Kosovo waren en dat u hiervan op de hoogte was (gehoor 10/11810B CGVS, p.12). Ze verklaarde voorts geen familie in België te hebben (gehoor 10/11810B CGVS, p. 8)." Verzoeker betwist deze tegenstrijdigheden niet. Hij betwist echter wel dat deze tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig ondermijnen. De Raad is echter van mening dat de tegenstrijdigheden wel degelijk de kern van het asielrelaas raken. Verzoeker is zijn land immers ontvlucht omdat zijn schoonfamilie dreigde om hem te vermoorden als hij met zijn echtgenote zou huwen. Verzoeker legde over de contacten met zijn schoonfamilie echter volledig andere verklaringen af dan zijn echtgenote, zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht en er dus ook geen geloof kan worden gehecht aan de reden voor verzoekers vlucht.

Voor het overige voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel argument aan dat een erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER